

(Helt för Gud.doc)

X Helt för Gud s 289

Alternativ rubrik:

Den högre vägens kristne

Kommentar: för EG i realiteten den enda vägen

EG:s helgon

Många små andefriska helgon som stå inför Gud skulle göra skillnad i församling och värld

Rätt hållning

Gud mitt allt, att vara behärskad av Gud, jag verktyg i hans hand
Stå stilla, stå inför Gud, vara ett intet inför människor och Gud,
vara ett verktyg i Guds hand

Fel hållning

Att arbeta för Gud

En konsekvens

Försök inte bli stor, det omöjliggör Guds liv i dig.

Naturen vägvisare

Naturen visar på ett rätt gudsförhållande

Dilemmat

Svårigheter,olyckor, död, Guds tystnad

Relativisering

Tungotal, missionsverksamhet, predikan och väckelse har sin tid, att stå inför Gud upphör aldrig 293

X.

Helt för Gud. S 289

Min rubrik: Den högre vägens kristne

»En ännu högre väg vill jag visa eder.»

1 Kor 12:31 s 289 Men varen ivriga att undfå de nådegåvor som äro de största. Och nu vill jag ytterligare visa eder en väg, en övermåttan härlig väg.

Min rubrik: Ett verktyg i Herrens hand

Det talas ofta om att leva helt för Gud. I allmänhet förstås därmed lydnad för Herrens ord och nit om själars frälsning. Men att leva helt för Gud innebär något ännu djupare.

1:o. Vad är livets ändamål? Jag hörde ofta brinnande själar ropa: »Jag kan ej leva, om jag ej får vara till välsignelse.» Det låter visserligen fromt att bedja så, och Herren vill göra stora ting igenom oss, men så länge vi ej kunna leva utan arbete för honom, äro vi långt ifrån den undergivenhet, som med glädje upptager vad arbete som helst, och själen fattar ej, vad det innebär att leva helt för Gud. I samma stund en kristen avviker från sin bestämmelse att vara ett verktyg i Herrens hand, helgat för honom, och försöker att verka hans verk efter sin egen plan, lever han icke längre helt för Gud, även om han mitt under allt är en verksam kristen. Han verkar sitt eget verk.

Min rubrik: Guds Ande skall vinna oss, så att vi glömma oss själva och bringas i harmoni med Guds uppsåt

Vi äro lösryckta från vårt livs medelpunkt och röra oss med förkärlek omkring vårt eget jag. Ingen av oss torde ana, vilket tålamodsarbete Guds Ande har för att vinna våra hjärtan helt, så att vi glömma oss själva och bringas i harmoni **(289 sen 290)** med hans eviga uppsåt. »Skulle väl leret säga till honom, som formar det: Varför gör du så?»

Jes 45:9 s 290 Ve dig som vill gå till rätta med din Skapare, ja, ve dig, du skärva bland andra skärvor av jord! Skall väl leret säga till krukmakaren: ”Vad kan du göra?” Och skall ditt verk säga om dig: ”Han har inga händer?”

Och skulle vi bestämma, vad och huru mycket Herren vill uträtta igenom oss? Och skulle vi bestämma tid och sätt för hans verk?

1 Kon 18:39 s 290 När allt folket såg detta, föllo de ned på sina ansikten och sade: ”HERREN är det som är Gud! HERREN är det som är Gud!”

Hur ofta har ej en sådan ande förbytt Karmels segerrop i denna vemodsfulla klagan: »Tag nu, Herre, mitt liv, jag är ej bättre än

mina fäder.» 1 Kon. 19. »Jag kan ej vara till nytta för någon. Tag mig bort. Jag duger till ingenting.»

1 Kon 19:4 s 290 Men själv gick han ut i öknen en dagsresa. Där satte han sig under en ginstbuske; och han önskade sig döden och sade: ”Det är nog; tag nu mitt liv, HERRE, ty jag är icke förmer än mina fäder.

Min rubrik: Lär dig att stå stilla

Lilla barn! Du måste nog leva ändå, även om du ej får vara nyttig. Om han ställer dig avsides i en vrå, vem kan förebrå honom? Gör han icke i sin sak huru han vill? Guds rike är ej beroende av Johannes döparen, ehuru han hade ett stort verk för sin tid. Den som vill leda andra framåt måste själv lära att stå still. Och jag fruktar, att din fåfänga gör en sådan prövning nödvändig. Eller kanske du är en sådan där glad själ, som sjunger om främmande härars flykt, men har ej kunnat ägna så mycken tid åt honom själv, som hans hjärta åstundar. Du saknar den egenskap, som är en outhärlig länk i varje heligt förbund, om det ej skall brista, nämligen ett stilla barnahjärta.

Min rubrik: Han fäller ner gardinen. Han svarar inte. Fråga!

Han lockar dig ut i öknen, där allt vittnar om overksamhetens död, han fäller ned gardinen för ditt framtidsfönster: du bliver sjuk, ett dödsfall inträffar, varigenom allt förändras i hemmet, eller du drabbas av en bitter förlust, och prövningar och motgångar spärra vägen. För vad? För dina planer. För vem? För dig. Du känner dig, såsom Israel, vid svårigheternas hav under de mest prövande omständigheter, ur stånd att kunna handla. Du ropar men får intet svar. Vad menar han? Ja, fråga honom själv. Vad han säger dig är av stor vikt. Lyssna! Se! Kasta omsorgen på honom **(290 sen 291)** och träd närmare. Drag skorna av dina fötter, ty rummet, där du står, är heligt.

2 Mos 3:5 s 291Då sade han: ”Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.”

Tyst! Det är Gud.

Min rubrik: Livets högsta mål, att vara behärskad av Gud

Guds Ande lär oss finna livets högsta mål. Det är ej att göra mycket, utan vara behärskad av Gud, liksom blomman »viljelöst» överlämnad i hans händer, som verkar allt efter sin viljas råd. Livets ändamål är ej att vara nyttig eller vinna själar, utan att göra Guds vilja. Har Guds Ande fått omdana våra sinnen, är det vår enda åtrå att vara till för Jesu hjärta, liksom bruden lever och är till för sin brudgum. Att

leva helt för Gud är att vara till för Gud.

Min rubrik: Min bestämmelse min egen, allmänt gäller att stå stilla

2:o. Vår bestämmelse är ej att göra något stort men att vara hans egna, behärskade av de lagar han fastställt för var och en av oss personligen.

Först av allt — vi upprepa det — måste en Guds man lära att stå still, och det i svårigheterna. Flyr han tillbaka, må han aldrig mer te sig för Faraos. I prövningens stund hållen stånd, och avvakten Herrens hjälp. Bliven äkta lutheraner, som inför en hel värld ödmjukt våga bekänna: »Här står jag och kan icke annat. Gud hjälpe mig!» Och han skall hjälpa eder. Inför honom ligger vägen banad.

Min rubrik: ju större ideal, ju mindre känner hon sig själv

Men söken inga äreplatser på jorden. Ju större ideal själen omfattar, ju mindre känner hon sig själv. Endast törnbusken menar sig ha förutsättningar att bli trädens konung, och — jag måste le — han inbjuder alla trån, palmen, från Jeriko och cedern från Libanon, oljeträden och alla från när och fjärran att söka skydd under sin förmenta skugga. Törnbusken vill gå och svaja över träden! Ju mindre en person är, ju större tankar har han om sig själv. Ingen har större framgång i att fostra dårar än högmodet. Hållen eder till de ringa. »Varen icke självkloka.»

Rom 12:16 s 291 Varen ens till sinnes med varandra. Haven icke edert sinne vänt till vad högt är, utan hållen eder till det som är ringa. Hållen icke eder själva för kloka.

Det är lättare att **(291 sen 292)** undervisa en person, som ingenting förstår, än den, som inövat dåliga vanor. Gör ej det ringaste väsen av dig själv. Stig ned! Var blygsam! Ångra dina fel. Men bliv ej modlös.

Min rubrik: naturen vilar i Gud och beror av Gud

Se på naturen! Varför skulle sommaren göra oss utåtvända och förströdda? Den nyss utslagna björken står för Gud, och trädan klappa sina händer i solens sken.

Jes 55:12 s 292 12 Ty med glädje skolen I draga ut, och i frid skolen I föras åstad. Bergen och höjderna skola brista ut i jubel, där I gå fram, och alla träd på marken skola klappa i händerna.

Se på aspen, hur hennes löv darra av kärlek vid

sommarvindens smekning. Bliv ock du hans lilla asplöv: finkänslig för den minsta susning av Herrens Ande. Och se på solen där ovan, som varje dag är lika strålande och punktlig varje morgon. Hon vilar i Skaparens vilja, medan hon löper genom ändlösa rymder. Så vile ditt hjärta i Gud, medan du arbetar för honom.

Min rubrik: Stå inför Gud

3:o. Sök att finna hemligheten i att stå för Gud. Där långt ute på ängen står en liten »Förgät mig ej». Den lilla blomman synes älska sin torva, ty Skaparen har satt henne där. Hennes tillvaro är kort, och ingen ser henne, men hon vinner ändamålet med sin tillvaro, ty hon står för Gud. Långt inne i skogen, bland mossa och ljung, står linnéan, och fastän ingen hämtar upp hennes doft, är hon likväl en vällukt för Gud. Fastän en bland miljoner och så liten och ringa ibland större och skönare blommor, upphör ej ängsblomman att vara, ty hon står för Gud. Varför skulle du upphöra med Guds verk, därför att du är så gammal och vanlig? Är din ställning för Gud ej lika ny som förr?

Min rubrik: Det heliga i det lilla

Varje liten blomma bidrager att fylla naturens höga tempelsal med ljuva balsamiska dofter. Om all denna vällukt vore tömd i en blomma, skulle hon nedtrampas. »Låt ej högmodets fot trampa mig», beder David.

Ps 36:12 s 292 Låt icke de högmodigas fot komma över mig eller de ogudaktigas hand driva mig bort.

Den utvalda rosen, den lilja, varöver den skapande kärleken vilar, är alltid att **(292 s 293)** söka ibland törnen. På Karmel torde finnas blott en, men i det fördolda sju tusen, som icke böjt knä för Baal. Gud själv skall uppenbara dem. Himmelen är lika hög och blå, och regnet faller lika ymnigt — ja, ofta ymnigare — över »talldungen» i fjärran skog, som över »kungsträdgården». Vi ha en stor Gud. »Han låter regna över land, där ingen, bor.» Han är nog för en ensam själ.

Job 38:26 s 293 till att sända regn över länder där ingen bor, över öknar, där ingen människa finnes,

Min rubrik: det behövs många som stå inför Gud, många små
O, att vi hade många andefriska helgon, som levde det fördolda livet med Kristus i Gud och fyllde församlingen med friska andeströmmar! Tiden är sjuklig, och många lida av andlig tvinsot. Det

behövs en renare atmosfär och friskare luft ibland oss. Gud uppväcke många hjärtevarma hjältar, som stå för Gud! Men det är ej nog att tala varmt. Vi måste leva innerligt. — Vänner, I alla, som stå med mig under samma himmel, och jag med eder, föremål för samma hjärta. Fröjden eder! Den fattigaste man i avlägsen skog, den enfaldigaste kvinna inom gröna fönsterglas kan vara rik på tro och arvinge till Gud. Det högsta liv, som kan ernås av en människa på jorden, och början av det liv, som aldrig ändas, kan erfaras på jorden av den ringaste ibland eder. Och I kunnen i det fördolda göra ett verk, som omfattar hela världen genom att öka eller minska den andeström, som går genom tiden. Lev i Gud! Har du makt över hans hjärta, bed! Tro och lev!

Min rubrik: En tillvaro där själen står inför Gud upphör aldrig

4:o. Vägen till det allra heligaste. Det i världens ögon stora och de utsökta idealen försvinna likt skuggan för tingens verkliga gestalt; talandet med tungor och den högt prisade värtaligheten upphör; missionsverksamheten och predikan har sin tid, och väckelsen tager slut; men en tillvaro, där själen står för Gud, upphör aldrig, (293 sen 294) utan fortgår evigheten igenom; och när slutligen hela skapelsen och alla levande väsen stå för Gud, och när den sanna ursprungligheten hos var och en slår ut i blomma, likt vårens lilja, skall ingen Saul vara, som ser snett på David, utan alla skola då stå för Gud och Lammet, bärande hans lov till jordens yttersta gränser.

Min rubrik: närmare Kristi kors gäller både bonddräng och baron

Ditt mål är stort. Vill du hinna målet, var lydig Guds vilja. Ditt motto vare: Närmare Gud, närmare hans kors! Då vårt liv omfamnar Kristus och våra läppar fuktas av honom i drömmen, äro vi ej långt ifrån himmelens port. Och då — vad gör väl då, om vi äro bonddrängar eller baroner? Vad är väl då all jordens nöd, smälek eller ära, och vad tänka vi på andras omdömen i vårt tjänande inför Gud?

Tanken på Jesus och hoppet att vinna honom gör resan till en bröllopfärd.

Bibelhänvisningarna

* icke relevant hänvisning

** poetisk hänvisning

*** relevant hänvisning

*** 2 Mos 3:5 s 291Då sade han: "Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark."

*** 1 Kon 18:39 s 290 När allt folket såg detta, föllo de ned på sina ansikten och sade: "HERREN är det som är Gud! HERREN är det som är Gud!"

*** 1 Kon 19:4 s 290 Men själv gick han ut i öknen en dagsresa. Där satte han sig under en ginstbuske; och han önskade sig döden och sade: "Det är nog; tag nu mitt liv, HERRE, ty jag är icke förmer än mina fäder.

*** Job 38:26 s 293 till att sända regn över länder där ingen bor, över öknar, där ingen människa finnes,

* Ps 36:12 s 292 Låt icke de högmodigas fot komma över mig eller de ogudaktigas hand driva mig bort.

*** Jes 45:9 s 290 Ve dig som vill gå till rätta med din Skapare, ja, ve dig, du skärva bland andra skärvor av jord! Skall väl leret säga till krukmakaren: "Vad kan du göra?" Och skall ditt verk säga om dig: "Han har inga händer"?

** Jes 55:12 s 292 12Ty med glädje skolen I draga ut, och i frid skolen I föras åstad. Bergen och höjderna skola brista ut i jubel, där I gå fram, och alla träd på marken skola klappa i händerna.

*** Rom 12:16 s 291Varen ens till sinnes med varandra. Haven icke edert sinne vänt till vad högt är, utan hållen eder till det som är ringa. Hållen icke eder själva för kloka.

*** 1 Kor 12:31 s 289 Men varen ivriga att undfå de nådegåvor som äro de största. Och nu vill jag ytterligare visa eder en väg, en övermåttan härlig väg.